

מוהר ישעיהו

בן מאיר וחיה. נולד ב־17.3.1915 בעיר קרלסבד אשר בצ'כוסלובקיה (אז — אוסטריה). התחנך בברלין בבית־ספר תיכוני, ועל לימודי בית־הספר הוסיף לימודי־בית בספרות ונעשה הבקי בה ביותר בין 1200 תלמידי הגימנסיה. קנה לו בקיאות מקיפה עוד יותר במוסיקה. השמיעה האבסולוטית, בה חונן, וחוש־זכרון מפליא עמדו לו בשנות ההשתלמות ברומא, לשם יצא בעוד מועד עם החרפת

המצב בגרמניה הנאצית. עם פרוץ מלחמת־העולם נעצר באנגליה כפליט ונשלח כנתין זר לאוסטרליה. האניה טורפדה ובנס הגיעו הנוסעים למחוז־חפצם. מאוסטרליה הורשה בשנת 1942 לעלות לארץ, בה נפגש עם הוריו, שהתישבו בה ערב המלחמה, והתחיל לעבוד כפקיד בשירות השידור בירושלים. כעשרים אלף תקליטים עמדו לרשותו והוא ידע את כולם. במחצית השניה של המלחמה התנדב לבריגדה העברית והשתתף במסעה באיטליה. את שירותו שם ניצל גם לשם השתלמות במוסיקה. אחרי שחרורו הזר לירושלים ולתפקידו כממונה על התקליטים בשירות השידור.

מאז ימי המאורעות ומצור ירושלים התגייס לחי"ם. השתתף באופן קבוע בשמירת קטמון. מפני הרופאים והממונים עליו הסתיר את מצב בריאותו, שנתערער מחמת סבל ונדודים בעשר השנים האחרונות. „אם כל אחד יספר על חולשותיו, לא נגן על ירושלים“ — אמר. גם הביע את צערו על כך, שמילוי תפקיד מאלץ אותו להיזקק לשמירה על־ידי אחרים. היה קלע מומחה. חונך מנעוריו למוסר וליופי ונתגלתה בו אהבת־אדם שרשית. מיודעיו מכפרים על מעשהו עם חבר שנפצע קשה ופרצופו כולו הושחת והוא דאג לו ונפגש אתו בקביעות. ממערכתו האחרונה, הקרב על בית הקונסול היוני, בו הצטיין כקלע, הביא אתו פרה הביתה. בימי כיבוש המנזר בקטמון קיבל פקודה לצאת לשמירה על המקום והוא נשמע לפקודה על אף מיחוש־ראש נורא. מצבו החמיר בעמדה, שאי־אפשר היה לעזוב אותה בתנאי השעה, וכשחזר לבסוף הביתה, אפסו כוחותיו. לן לילה אחד בבית, ובבוקר אמר לצאת לעבודה ונפל מת ביום כ"ד בניסן תש"ח (3.5.1948). היה קבור בסנהדריה בירושלים. ב־26.9.1951 הועבר להר־הרצל בירושלים. אביו, המשורר מאיר מוהר, הקדיש לזכרו ולזכר אחיו אברהם, שנפל ברוסיה במלחמה נגד הגרמנים, את ספר שיריו „עין בעין“ (תש"ט).